

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 123/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Michalovce, Okresnej prokuratúry Michalovce, Okresnej prokuratúry Trebišov, Okresnej prokuratúry Rožňava a Okresného súdu Michalovce v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 1 T 4/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. marca 2009 doručená sťažnosť JUDr. V. H., M. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Michalovce, Okresnej prokuratúry Michalovce, Okresnej prokuratúry Trebišov, Okresnej prokuratúry Rožňava a Okresného súdu Michalovce v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Rožňava (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 1 T 4/2007.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol: „*Policajný vyšetrovateľ v M. Ing. Š. M. ma obvinil pre skutok úmyselného tr. činu výtržníctva a poškodzovania cudzej veci.*

Policajný vyšetrovateľ v M. J. U. ma obvinil pre skutok úmyselného tr. činu krádeže mobilného telefónu policajtky A. S.

Na moju námietku bola v konaní prenesená miestna príslušnosť z Okresnej prokuratúry M. na Okresnú prokuratúru do T.

OP T. pod sp. zn. 1 Pv 946/05 z 21. 10. 2005 podala na mňa obžalobu pre 2 spomínané skutky. Okresný súd v Michalovciach pod sp. zn. 4 T/90/2005 dňa 20. 01. 2006 vydal trestný rozkaz a uznal ma vinným z trestných činov pre spomínané skutky.

Po mojích opakovaných námietkach bola v konaní prenesená nadriadeným súdom v Košiciach miestna príslušnosť z Okr. súdu Michalovce na Okresný súd v Rožňave.

Okresný súd v Rožňave ma spod obžaloby pre úmyselné trestné činy pre spomínané skutky oslobodil, čo odvolací krajský súd v Košiciach svojím výrokom potvrdil. Z PROCESNÉHO SPISU 1 T/4/2007 Okresného súdu Rožňava, NA KTORÝ SA ODVOLÁVAM, JE ZREJMÉ, ŽE SOM SA NIJAKÝM SPÔSOBOM NEPRIČINIL NA SPÁCHANÍ TRESTNÉHO ČINU...

Konajúce štátne orgány v mojej trestnej veci mi neumožnili preštudovať spisový materiál a podávať k veci obhajoby v čase od 23. 07. 2005 (vznesenie obvinenia) do 22. 09. 2005 (podania obžaloby) v zmysle trestného kódexu platného do 31. 12. 2005. JA SOM NIJAKÉ PREHLÁSENIE, ŽE SA TOHOTO SVOJHO PRÁVA VZDÁVAM NEPODPISAL, v spise 1 T/4/2007 sú iba poznámky policajta...

V trestnej veci 1 T/4/2007 išlo o spojenie dvoch trestných vecí, obvinenie z dvoch skutkov úmyselných trestných činov, z ktorých ma obvinili, obžalovali, odsúdili a nakoniec oslobodili. Trvalo to viacej ako 4 roky, zbili ma, zažil som ponižujúce zaobchádzanie, doslova mučenie ohľadne dokazovania svojej neviny a všetci štátni zamestnanci, štátne orgány, orgány činné v trestnom konaní vedeli, že dôkaz existuje, nezadovážili ho,

nezadokumentovali a nevyhodnotili, ale ani sa tým nezaoberali, že prečo tento dôkaz nebol do spisu pojatý...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné práva JUDr. V. H. na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR, práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru ako aj práva mať primeraný čas a možnosť na prípravu svojej obhajoby a práva obhajovať sa osobne podľa čl. 6 ods. 3, písmeno b), c) Dohovoru postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru MICHALOVCE, postupom Okresnej prokuratúry MICHALOVCE, Okresnej prokuratúry TREBIŠOV, Okresnej prokuratúry ROŽŇAVA v konaní 1 T/4/2007 porušené boli, ako aj konaním Okresného súdu MICHALOVCE v tomto trestnom konaní bolo porušené právo mať primeraný čas a možnosť na prípravu svojej obhajoby a práva obhajovať sa osobne podľa čl. 6 ods. 3, písmeno b), c) Dohovoru.

2. JUDr. V. H. priznáva primerané finančné zadostučinenie po 3 319,39.- euro od Okresného riaditeľstva PZ MICHALOVCE, Okresnej prokuratúry MICHALOVCE, TREBIŠOV, ROŽŇAVA a od Okresného súdu MICHALOVCE, t. j. päťkrát o 3 319,39.- euro, spolu: 16 596,96.- euro, ktoré sú povinní zaplatiť každý do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene a zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Podanie sťažnosti po uplynutí uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí, pričom zistil tieto skutočnosti:

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že proti sťažovateľovi bolo vedené trestné konanie pre trestný čin výtržníctva a krádeže. V tomto trestnom konaní podľa sťažovateľa konali (v prípravnom konaní a následne v konaní po podaní obžaloby proti sťažovateľovi) Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Michalovce, Okresná prokuratúra Michalovce, Okresná prokuratúra Trebišov, Okresná prokuratúra Rožňava a Okresný súd Michalovce. Predmetné trestné konanie bolo po prikázaní veci z Okresného súdu Michalovce následne vedené okresným súdom pod sp. zn. 1 T 4/2007.

Podľa sťažovateľa tieto ním označené orgány (okrem okresného súdu) konali v trestnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 1 T 4/2007 tak, že porušili jeho základné a iné práva.

Z príloh k sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 1 T 4/2007-463 z 25. septembra 2008 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) bol sťažovateľ oslobodený spod obžaloby pre prečin zanedbania povinnej výživy, spod obžaloby pre trestný čin výtržníctva a spod obžaloby pre trestný čin krádeže. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 7 To 110/2008-476 zo 17. decembra 2008 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti rozsudku okresného súdu.

Na základe uvedeného možno ustáliť, že trestné konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 1 T 4/2007 bolo skončené jeho rozsudkom v spojení s rozsudkom krajského súdu pred doručením sťažnosti ústavnému súdu.

Taktiež možno ustáliť, že po prikázaní veci okresnému súdu sťažovateľom označené orgány už v tejto trestnej veci nekonali, pričom vzhľadom na datovanie oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu (25. septembra 2008) tieto orgány v trestnej veci sťažovateľa konali v čase presahujúcom dva mesiace pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Ústavný súd preto konštatuje, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu 20. marca 2009 zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a tým je daný dôvod na jej odmietnutie ako oneskorene podanej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2009